

prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: Djeta Chistol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nina Vascan
Veronica Negru
Angela Bostan

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Lipcean Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lipcean Ion împotriva Primăriei mun. Chișinău, Bobeico Vasile și Bobeico Vera, intervenient accesoriu Lipcean Veronica, cu privire la anularea parțială a procesului-verbal de recepție finală,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, apelul declarat de Lipcean Ion și Lipcean Veronica a fost respins cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La data de 08 octombrie 2012, Lipcean Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăria mun. Chișinău, Bobeico Vasile și Bobeico Vera, intervenient accesoriu Lipcean Veronica, cu privire la anularea parțială a procesului-verbal de recepție finală.

În motivarea acțiunii reclamantul Lipcean Ion a invocat că, este proprietarul lotului de teren din str. Ghica Voda, 1/1, din mun. Chișinău.

La data de 16 iulie 2012, a făcut cunoștință cu procesul-verbal de recepție finală nr. 1202 din 09 noiembrie 2009 în privința casei de locuit lit. B-02, garaj lit.2, bucătărie de vară lit.1 și șopron lit. IV din str. Ghica-Voda 1, mun. Chișinău.

Prin cererea prealabilă adresată Primăriei mun. Chișinău nr. L-3020/1/12, a solicitat declararea nulă a procesului-verbal de recepție finală menționat, la care nu a primit un răspuns.

Consideră reclamantul că concluziile comisiei de recepție finală contravine autorizației de construire nr.559 din 05 august 2004, a certificatului de urbanism nr.252i/04 din 21 aprilie 2004 și a proiectului aprobat și avizat.

Socoate că procesul-verbal de recepție finală nr. 1202 din 09 noiembrie 2009 a fost întocmit greșit deoarece beneficiarul Bobeico Vasile a comis încălcări evidente, iar membrii comisiilor au ignorat prevederile pct. 18, 21 alin. 6–7 și pct. 22 din Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996.

Astfel, semnarea și înregistrarea de către comisie a procesului-verbal de recepție finală nr. 1202 din 09 noiembrie 2009, cu încălcările admise îi afectează drepturile de vecinătate.

Solicită reclamantul Lipcean Ion admiterea acțiunii. Anularea sau declararea nulă a procesului-verbal de recepție finală nr. 1202 din 09 noiembrie 2009 în privința casei de locuit lit.B-02, garaj lit.2, bucătărie de vară lit.1 și a șopronului lit.IV de pe str. Ghica-Vodă, 1, a procesului-verbal la terminarea lucrărilor, efectuate în baza autorizației de construire nr. 559 din 05 august 2004.

La data de 03 martie 2014, în cadrul ședinței de judecată din prima instanță, Lipcean Ion a depus cerere suplimentară.

În motivarea cererii suplimentare a indicat că, contrar certificatului de urbanism nr. 252i/04 și a autorizației de construire nr. 559 din 05 august 2004, a fost recepționată bucătăria de vară lit.1 și șopronul lit. IV. Astfel, reieșind din prevederile art. 28 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09 iulie 2010, construcțiile executate în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare, a documentației de proiect și a autorizației de construire se consideră construcții neautorizate. Contrar art. 18. alin. (1) din Legea nr. 721-XIII din 02 februarie 1996, a fost recepționat și garajul lit. 2, iar la data de 09 noiembrie 2009 a fost întocmit procesul-verbal de recepție finală nr. 1202.

Ilegalitatea recepției garajului lit. 2 constă în nerespectarea distanței minime de la hotarul cu terenul aflat în vecinătate, iar ilegalitatea șopronului lit. IV constă în faptul construirii acestuia în afara limitelor terenului, ceea ce a dus la uzurparea unei părți din terenului său.

Prin cererea suplimentară reclamantul a solicitat anularea parțială a procesului-verbal de recepție finală nr. 1202 din 09 noiembrie 2009 în partea recepționării garajului lit. 2, a bucătăriei de vară lit. 1, și a șopronului lit. IV din str. Ghica-Vodă 1 cu demolarea acestora.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Lipcean Ion și Lipcean Veronica.

La 18 aprilie 2016, Lipcean Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 cu trimiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că prin depășirea hotărârii s-a generat cumpărarea de către intimat a lotului spre care s-a extins, fiindu-i încălcat dreptul său de a participa la cumpărarea acestuia. Totodată, instanța de apel nu s-a expus asupra concluziilor expertului și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel, motiv din care i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 al convenției. Pricina a fost examinată în baza unor probe false, fapt despre care a comunicat și a solicitat suspendarea procesului pînă la soluționarea plângerii depuse în cadrul procesului penal nr. 2007, înregistrat la 25 septembrie 2015. La examinarea cauzei în primă instanță a fost limitat în a prezenta probe și contraargumente.

Prin referința depusă de intimatul Bobeico Vasile la data de 08 iunie 2016, acesta a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind unul neîntemeiat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs în adresa intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Conform art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei nu atestă dovada legală de recepționare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, însă instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și potrivit art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat la data de 18 aprilie 2016 se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de normele de drept citate, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, relatarea situației, în viziunea acestuia, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, sînt inadmisibile și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă la caz motivele recursului sînt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Prin urmare, acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de ilegalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Totodată, Colegiul judiciar menționează că în privința legalității procesului-verbal de recepție finală nr. 1202 din 09 noiembrie 2009, Curtea Supremă de Justiție

s-a expus prin deciziile nr. 3r-2453/12 din 24 octombrie 2012 și nr. 3ra-43/14 din 05 februarie 2014 (f.d.26-31).

În circumstanțele sus relatate și reieșind din faptul că, argumentele recursului sînt similare argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, constituind deja obiect al dezbaterilor judiciare fiind apreciate sub aspectul dublului grad de jurisdicție.

Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Lipcean Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lipcean Ion împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lipcean Ion împotriva Primăriei mun. Chișinău, Bobeico Vasile și Bobeico Vera, intervenient accesoriu Lipcean Veronica, cu privire la anularea parțială a procesului-verbal de recepție finală.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu